

kedsprisen. Såfremt alle ejere, hvis pristalsregulerede anskaffelsessum med tillæg af forbedrings- og vedligeholdelsesudgifter overstiger en af de tre indgangsværdier i § 4, stk. 3, har ret til at anvende denne højere anskaffelsessum, gælder dette imidlertid, uanset at markedsværdier af ejendommene pr. 18. maj 1993 formentlig i vid udstrækning højst vil svare til en af de tre indgangsværdier.

En fortolkning af reglerne, hvorefter der generelt gives mulighed for at opnå en pristalsregulering af anskaffelsessummen frem til 1993, ud fra den betragtning, at der bør udvises særligt hensyn til de borgere, der ikke har været opmærksomme på muligheden for at opnå en vurdering af markedsværdien, synes derfor at føre til resultater, der ikke kan begrundes med, at det ikke var hensigten at give lovforslaget tilbagevirkende kraft.

Hertil kommer, at det som nævnt af de generelle bemærkninger i lovmotiverne i Folketingstidende 1992/93, Tillæg A, spalte 9659, fremgår, at indgangsværdireglerne blev foreslået for at undgå den tilbagevirkende kraft. Tilsvarende fastslog ministeren under forslaget behandling i Folketinget. Dette taler som nævnt ret klart imod, at der skulle kunne anvendes andre indgangsværdier end de i § 4, stk. 3, nævnte.

Sammenfattende er det derfor min opfattelse, at formålsbetragtninger ikke kan begrunde, at der i strid med lovens forholdsvis klare ordlyd og i strid med, hvad der også er forudsat i bemærkningerne, anlægges den fortolkning af § 4, stk. 3, at der generelt er mulighed for at kræve, at der ved anvendelse af anskaffelsessummen som indgangsværdi sker en pristalsregulering frem til 1993.

4. Konsekvenser af administrativ praksis

Som det er fremgået ovenfor, mener jeg, at praksis med pristalsregulering af anskaffelsessummen må anses for ulovhjemlet. Jeg bemærker dog, at der ikke foreligger en så åbenbart lovstridig praksis, at der vil grundlag for at afskære borgerne fra at påberåbe sig praksis, jf. Gammeltoft-Hansen m.fl.: Forvaltningsret (2. udg. – 2003), side 303-304 og Told- og Skattestyrelsens: Processuelle regler på Told og Skats område 2002, afsnit E.1., side 74.

Eftersom det efter min opfattelse må antages, at hidtidig praksis er ulovhjemlet, mener jeg også, at der ikke vil være grundlag for at opretholde praksis for fremtidig salg, medmindre der

indføres udtrykkelig lovhjemmel herfor. En ændring af praksis kræver dog en offentliggørelse.

Ad spm. nr. S 4431

Fra skatteministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af Ole Stavad stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 2002-03, forhandlingerne side 11527, lød således:

Til skatteministeren (21/8 03) af:

Ole Stavad (S):

»Vil ministeren, under henvisning til svaret på spørgsmål nr. S 3853, oplyse, om ministeren også i forhold til landbrugsejendomme vil fastholde sin påstand om, at det ikke af forarbejderne til ændring af ejendomsavancebeskatningen i 1993 udtrykkeligt fremgår, at ændringen fjernede muligheden for pristalsregulering før 1993?«

Supplerende svar (7/10 03)

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Jeg kan henvise til mit svar på spørgsmål S 4430.

Spm. nr. S 4694

Til skatteministeren (5/9 03) af:

Ole Stavad (S):

»Hvad er de provenumæssige virkninger af Landsskatterettens kendelser af 28. november 2002 om beregning af registreringsafgiften for fabriksnye køretøjer, som indfører en ny praksis, der indebærer, at der skal tages udgangspunkt i importernes indkøbspriser og ikke som hidtil forhandlerens indkøbspriser, ved afgiftberegningen efter mindstebeskatningspris?«

Begrundelse

Da skatteministeren har besluttet ikke at anke de i spørgsmålet omtalte kendelser fra Landsskatteretten må konsekvensen for beregning af minimumsafgiften være, at man fremover kan tage udgangspunkt i importørpriserne for nye køre-